

Sygn. akt II KK 386/19

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie skazanego M. C. i in.
po rozpoznaniu
w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 6 lutego 2020 r.
wniosków obrońców skazanych D. L. i K. K.
o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 23 stycznia 2019 r. sygn. akt II AKa (...)
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w W.
z dnia 15 marca 2017 r., sygn. akt XII K (...)
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł

wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Oba wnioski, zarówno złożony przez obrońcę skazanego D. L. - adw. P. F. , jak obrońcę skazanego K. K. - adw. P. P. o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacjami wyroku, nie zasługują na uwzględnienie. Zastosowanie instytucji wstrzymania wykonania prawomocnego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym musi być warunkowane przewidywaną realnie skutecznością tej nadzwyczajnej skargi. Tylko w takiej sytuacji możliwe jest uwzględnienie wniosku, a więc powstrzymanie negatywnych skutków mogących powstać w sytuacji, gdyby prawomocne orzeczenie obarczone rażącym błędem, było wykonywane. Na

aprobatę zasługują poglądy wyrażone w orzeczeniach Sądu Najwyższego (por. np. postanowienia SN: z dnia 17 sierpnia 2004 r., V KK 229/04; z dnia 8 września 2004 r., V KK 214/04), w których wskazuje się, iż uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją jest możliwe tylko wówczas, gdy istnieje realna szansa na uwzględnienie kasacji. Warunkiem wstrzymania wykonania prawomocnie orzeczonej kary jest więc wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Analiza zarzutów obu kasacji czyniona pod tym kątem, a zatem w aspekcie stopnia trafności wskazanych w kasacji zarzutów, nie daje obecnie podstaw do twierdzenia, aby istniało wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia obu kasacji. Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w tej sprawie, trzeba bowiem stwierdzić, że przeprowadzona analiza zarzutów złożonych przez obrońców kasacji, w szczególności zarzutu podniesionego w kasacji adw. P. F. dotyczącego naruszenia art. 439 § 1 pkt. 10 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.p.k. i art. 80 k.p.k. w wersji obowiązującej do dnia 30 czerwca 2015 r. w zw. z art. 6 k.p.k. nie uprawnia na tym etapie rozpoznania sprawy, do kategorycznych wniosków, co do zasadności kasacji. Zastrzec trzeba, że rozstrzygającej oceny w tym zakresie dokona Sąd Najwyższy na dalszym etapie postępowania kasacyjnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak wyżej.